

(ร่าง)

ประกาศมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๔

เพื่อให้การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีมาตรฐานและมีคุณภาพสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๑ และโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕๕๔ จึงออกประกาศมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๔ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ใช้ประกาศมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๔ สำหรับหลักสูตรระดับปริญญาตรีทุกหลักสูตร ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศฉบับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

“สภามหาวิทยาลัย” หมายถึง สภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

“คณะ” หมายถึง คณะ วิทยาลัย หรือส่วนงานวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรี ในสังกัดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

“หลักสูตร” หมายถึง หลักสูตรระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

“หลักสูตรภาคปกติ” หมายถึง หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนในช่วงเวลาราชการ

“หลักสูตรภาคพิเศษ” หมายถึง หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนในช่วงนอกเวลาราชการ

ข้อ ๓ ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มุ่งให้มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนพัฒนา การศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ แผนพัฒนาการศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพของสาขาวิชา โดยหลักสูตรจะต้องมีมาตรฐานผลการเรียนรู้อย่างน้อย ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

หลักสูตรที่เน้นทักษะทางปฏิบัติต้องเพิ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยด้วย

ข้อ ๔ การจัดการศึกษาของหลักสูตรให้เป็นไปตามความเหมาะสม โดยยึดหลักว่า นักศึกษาทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่านักศึกษามีความสำคัญที่สุด เพื่อให้

นักศึกษาสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ทั้งนี้สาระของหลักสูตรทั้งที่เป็นวิชาการและวิชาชีพ ต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับหลักการดังกล่าว โดยจะต้องมีการจัดกระบวนการเรียนรู้ ดังนี้

๔.๑ ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการนำความรู้มาประยุกต์ใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

๔.๒ จัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ เพื่อให้นักศึกษาคิดเป็น ทำเป็น และใฝ่รู้

๔.๓ จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างสมดุล รวมทั้งการปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยมที่ดีงาม เพื่อให้นักศึกษามีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๔.๔ จัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเหมาะสม

๔.๕ มีการประสานความร่วมมือกับชุมชน หน่วยงาน และองค์กรต่างๆ เพื่อร่วมกันพัฒนานักศึกษาตามศักยภาพ

ข้อ ๕ ระบบการจัดการศึกษา ใช้ระบบทวิภาค หรือระบบหน่วยการศึกษา (module)

๕.๑ ระบบทวิภาค คือ ระบบที่แบ่งการศึกษาใน ๑ ปีการศึกษาออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาการศึกษาภาคการศึกษาละไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ และอาจมีภาคฤดูร้อนซึ่งเป็นภาคการศึกษาไม่บังคับ ใช้ระยะเวลาการศึกษาประมาณ ๘ สัปดาห์ โดยจัดจำนวนชั่วโมงเรียนของแต่ละกระบวนวิชาให้เท่ากับภาคการศึกษาปกติ

ในกรณีที่หลักสูตรจำเป็นต้องเปิดสอนกระบวนวิชาในภาคฤดูร้อนเพื่อการฝึกงานหรือฝึกภาคสนาม หรือสหกิจศึกษา หรือโครงการ การบริหารและการจัดการกระบวนวิชานั้นไม่ถือเป็นการศึกษาภาคฤดูร้อน แต่ให้ถือเสมือนว่าเป็นส่วนหนึ่งของภาคการศึกษาปกติ

หลักสูตรใดประสงค์จะให้ภาคฤดูร้อนเป็นภาคการศึกษาบังคับ ให้กำหนดไว้ในแผนกำหนดการศึกษา

๕.๒ ระบบหน่วยการศึกษา (module) คือ ระบบที่แบ่งช่วงการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามหัวข้อการศึกษา โดยมีปริมาณการเรียนรู้ จำนวนชั่วโมง และจำนวนหน่วยกิต เทียบเท่ากับเกณฑ์กลางของระบบทวิภาค

ข้อ ๖ ระบบหน่วยกิต

จำนวนหน่วยกิตบ่งถึงปริมาณการศึกษาของแต่ละกระบวนวิชา การกำหนดหน่วยกิตกระบวนวิชาให้เทียบเกณฑ์กลางของระบบทวิภาค ดังนี้

๖.๑ การเรียนการสอนภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยาย หรืออภิปรายปัญหา ๑ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ตลอดภาคการศึกษาปกติ ไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมง เป็นปริมาณการศึกษา ๑ หน่วยกิต

๖.๒ การเรียนการสอนภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลอง ๒-๓ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ตลอดภาคการศึกษาปกติ ระหว่าง ๓๐-๔๕ ชั่วโมง เป็นปริมาณการศึกษา ๑ หน่วยกิต

๖.๓ การฝึกงาน การฝึกภาคสนาม หรือสหกิจศึกษา ที่ใช้เวลาฝึก ๓-๖ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ตลอดภาคการศึกษาปกติ ระหว่าง ๔๕-๙๐ ชั่วโมง เป็นปริมาณการศึกษา ๑ หน่วยกิต

๖.๔ การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายที่ใช้เวลาทำโครงการหรือกิจกรรมนั้นๆ ตลอดภาคการศึกษาปกติ ระหว่าง ๔๕-๙๐ ชั่วโมง เป็นปริมาณการศึกษา ๑ หน่วยกิต

ในกรณีที่ไม่สามารถใช้เกณฑ์ตามข้อ ๖.๑, ๖.๒, ๖.๓ และ ๖.๔ ได้ มหาวิทยาลัยอาจกำหนด หน่วยกิตของกระบวนวิชาตามความเหมาะสม

ข้อ ๗ จำนวนหน่วยกิตรวมและระยะเวลาการศึกษา

๗.๑ หลักสูตร ๔ ปี ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๓๐ หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๘ ปีการศึกษา

๗.๒ หลักสูตร ๕ ปี ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๕๐ หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๑๐ ปีการศึกษา

๗.๓ หลักสูตร ๖ ปี ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๘๐ หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๑๒ ปีการศึกษา

ทั้งนี้ ให้นับเวลาศึกษาจากวันที่เปิดภาคการศึกษาแรกที่รับเข้าศึกษาในหลักสูตรนั้น

ข้อ ๘ ชื่อปริญญา

ให้ใช้ชื่อปริญญาตามที่กำหนดในข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยปริญญาในสาขาวิชา และอักษรย่อสำหรับสาขาวิชา พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๙ โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตร ประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี โดยมีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชา ดังนี้

๙.๑ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (General Education) หมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่น และสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี

หมวดวิชาศึกษาทั่วไปมีเจตนารมณ์เพื่อเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยให้ศึกษากระบวนวิชาต่างๆ จนเกิดความซาบซึ้งและสามารถติดตามความก้าวหน้าในสาขานั้นได้ด้วยตนเอง การจัดการเรียนการสอนควรจัดให้มีเนื้อหาวิชาที่เบ็ดเสร็จในกระบวนวิชาเดียว ไม่ควรมีกระบวนวิชาต่อเนื่องหรือกระบวนวิชาขั้นสูงอีก และไม่ควรมนำกระบวนวิชาเบื้องต้นหรือกระบวนวิชาพื้นฐานของวิชาเฉพาะมาจัดเป็นวิชาศึกษาทั่วไป

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต ประกอบด้วย ๔ กลุ่มวิชา ดังนี้

ก. กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต ประกอบด้วย ภาระงานวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาไทย หรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ

ทั้งนี้ ทุกหลักสูตรต้องกำหนดให้เรียนภาระงานวิชาภาษาอังกฤษ ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต โดยอาจกำหนดภาระงานวิชาภาษาอังกฤษไว้ในกลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต หรืออาจกำหนดให้เรียนภาระงานวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต และกำหนดเรียนในหมวดวิชาเฉพาะอีก ๖ หน่วยกิตก็ได้

ข. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

สำหรับหลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือวิทยาศาสตร์ สุขภาพ ต้องกำหนดให้เรียนกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต

ค. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

สำหรับหลักสูตรทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ต้องกำหนดให้เรียน กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต

ง. กลุ่มวิชาการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม ไม่น้อยกว่า ๒ หน่วยกิต แต่ไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

ภาระงานวิชาใดที่นับเป็นวิชาศึกษาทั่วไปแล้ว จะไม่สามารถนำมานับเป็นวิชาเอก วิชาโท หรือวิชาเลือกเสรี ในหลักสูตรนั้นได้อีก

๙.๒ หมวดวิชาเฉพาะ (Field of Specialization) หมายถึง วิชาแกน วิชาเฉพาะด้าน หรือวิชาพื้นฐานวิชาชีพ และวิชาเอก หรือวิชาชีพ ที่มุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และ ปฏิบัติงานได้ หมวดวิชาเฉพาะมีจำนวนหน่วยกิตดังนี้

ก. หลักสูตร ๔ ปี ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมหมวดวิชาเฉพาะ ไม่น้อยกว่า ๘๔ หน่วยกิต ประกอบด้วย วิชาแกน หรือวิชาเฉพาะด้าน หรือวิชาพื้นฐานวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต และวิชาเอก หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า ๔๔ หน่วยกิต

ในจำนวนหน่วยกิตของวิชาเอกหรือวิชาชีพ ๔๔ หน่วยกิตนี้ จะต้องมีการบวกรับ ภาระงานระดับ ๓๐๐ ขึ้นไปเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และในจำนวน ๓๖ หน่วยกิตนั้น จะต้องเป็น ภาระงานวิชาการระดับ ๔๐๐ ขึ้นไป เป็นจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๘ หน่วยกิต เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยให้เป็นอย่างอื่น

ข. หลักสูตร ๕ ปี ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมหมวดวิชาเฉพาะ ไม่น้อยกว่า ๑๑๔ หน่วยกิต ประกอบด้วย วิชาแกน หรือวิชาพื้นฐานวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต และวิชาเอก หรือ วิชาชีพ ไม่น้อยกว่า ๖๐ หน่วยกิต

ในจำนวนหน่วยกิตของวิชาเอกหรือวิชาชีพ ๖๐ หน่วยกิตนี้ จะต้องมีการบวกรับ ภาระงานวิชาการระดับ ๓๐๐ ขึ้นไป เป็นจำนวนไม่น้อยกว่า ๔๕ หน่วยกิต และในจำนวน ๔๕ หน่วยกิตนั้น จะต้องเป็นภาระงานวิชาการระดับ ๔๐๐ ขึ้นไป เป็นจำนวนไม่น้อยกว่า ๒๕ หน่วยกิต เว้นแต่จะได้รับอนุมัติ จากสภามหาวิทยาลัยให้เป็นอย่างอื่น

ค. หลักสูตร ๖ ปี ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมหมวดวิชาเฉพาะ ไม่น้อยกว่า ๑๔๔ หน่วยกิต ประกอบด้วย วิชาแกน หรือวิชาพื้นฐานวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า ๔๐ หน่วยกิต และวิชาเอกหรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า ๘๐ หน่วยกิต

ในจำนวนหน่วยกิตของวิชาเอกหรือวิชาชีพ ๘๐ หน่วยกิตนี้ จะต้องมีการบวกรับวิชาระดับ ๓๐๐ ขึ้นไป เป็นจำนวนไม่น้อยกว่า ๖๐ หน่วยกิต และในจำนวน ๖๐ หน่วยกิตนั้น จะต้องเป็นกระบวนการวิชาระดับ ๔๐๐ ขึ้นไป เป็นจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยให้เป็นอย่างอื่น

หมวดวิชาเฉพาะอาจจัดในลักษณะของวิชาเอกเดี่ยว วิชาเอกคู่ หรือวิชาเอกและวิชาโทก็ได้ ในกรณีที่จัดหลักสูตรแบบวิชาเอกคู่ต้องเพิ่มจำนวนหน่วยกิตของวิชาเอกอีก ไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต

วิชาโท หมายถึง กลุ่มวิชาที่กำหนดให้เลือกเรียนเพื่อเสริมวิชาเอก หรือส่งเสริมความถนัดของแต่ละบุคคล วิชาโทนี้จะต้องเลือกจากสาขาวิชาอื่นนอกเหนือไปจากวิชาเอก และจะต้องเลือกกลุ่มกระบวนการวิชาตามที่กำหนดในประกาศมหาวิทยาลัย ในกรณีที่กำหนดให้มีวิชาโท ต้องมีจำนวนหน่วยกิต ไม่น้อยกว่า ๑๕ หน่วยกิต ทั้งนี้ นักศึกษาสามารถเลือกเรียนได้มากกว่าหนึ่งกลุ่มวิชา

กระบวนการวิชาใดที่นับเป็นวิชาเอกไปแล้ว จะไม่สามารถนับเป็นวิชาเอกคู่ หรือวิชาโท ในหลักสูตรนั้นได้อีก

๙.๓ หมวดวิชาเลือกเสรี หมายถึง กระบวนการวิชาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ตามที่ตนเองถนัดหรือสนใจ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนกระบวนการวิชาใดๆ ในหลักสูตรระดับปริญญาตรี นอกเหนือไปจากวิชาเอกและวิชาโทของสาขาวิชานั้น หมวดวิชาเลือกเสรีมีจำนวนหน่วยกิต ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

กระบวนการวิชาใดที่นับเป็นวิชาเลือกเสรีแล้ว จะไม่สามารถนำมานับเป็นวิชาศึกษาทั่วไป วิชาเอก หรือวิชาโท ในหลักสูตรนั้นได้อีก

ข้อ ๑๐ แผนกำหนดการศึกษา

หลักสูตรต้องจัดทำแผนกำหนดการศึกษาไว้อย่างชัดเจน และดำเนินการให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในแผนกำหนดการศึกษา เพื่อให้สามารถลงทะเบียนกระบวนการวิชาให้สอดคล้องกับหลักสูตรสาขาวิชานั้น

ข้อ ๑๑ การทดสอบประเมินผลความรู้ภาษาอังกฤษ

หลักสูตรทุกหลักสูตรต้องกำหนดให้นักศึกษาสอบประเมินผลความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๑๒ การบริหารหลักสูตร

๑๒.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร

ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น ซึ่งมีคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนไม่น้อยกว่า ๕ คน และในจำนวนนั้นต้องเป็นผู้ที่มี

คุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์อย่างน้อย ๒ คน ทั้งนี้ อาจารย์ประจำในแต่ละหลักสูตรจะเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า ๑ หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้

หลักสูตรภาคปกติ หลักสูตรภาคพิเศษ และหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนการสอนนอกสถานที่ตั้ง ให้ใช้อาจารย์ประจำหลักสูตรแยกคนละชุด

๑๒.๒ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ให้อาจารย์ประจำหลักสูตรที่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ อย่างน้อย ๒ คน เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร โดยให้มีภาระหน้าที่ในการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร การติดตามประเมินผลหลักสูตร และหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

๑๒.๓ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ในแต่ละหลักสูตร จะต้องมียุทธศาสตร์การบริหารหลักสูตร เพื่อทำหน้าที่ติดตามประเมินผลและพัฒนาหลักสูตร ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และให้คำปรึกษาอื่นๆ เกี่ยวกับวิชาการ

ข้อ ๑๓ การพัฒนาหลักสูตร

ให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย แสดงการปรับปรุงดัชนีด้านมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเป็นระยะๆ อย่างน้อยทุกๆ ๕ ปี และมีการประเมินเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่องทุก ๕ ปี

(ลงนาม)

ตำแหน่ง.....